

د حضرت عزرا کتاب

پېژندگلو

د حضرت عزرا کتاب د بنی اسرائیلو په بابل کښې د جلاوطنۍ د آخری کلونو ذکر کوی، چې کله هغوی په دوو بېلو ډلو کښې د قېد نه تقریباً اويا کاله پس خپل وطن ته واپس راغلل. حضرت عزرا د خدای پاک کلام سره ډېر وفادار وو. حضرت عزرا ښه په شوق سره د خدای پاک د کلام مطالعه کوله او د هغې نه یې علم او حکمت حاصل کړو. حضرت عزرا به د خدای پاک حکمونه منل، روژې به یې نیولې او دُعا به یې کوله او د هغه خلقو دپاره یو مثال جوړ شو څوک چې د خدای پاک رضا غواړی. د حضرت عزرا کتاب هلته نه شروع کیږی چرته چې دویم تواریخ ختمیږی. څنگه چې حضرت یسعیاہ نبی پېشگوئی کړې وه چې د فارس بادشاه خورس د زربابل په رهنمایۍ کښې هغوی د حضرت عیسیٰ مسیح نه پینځه سوه اته دېرش کاله وړاندې یروشلم ته ولېږل. په یهوداه کښې د غېریهودیانو د مخالفت باوجود، او د حضرت حجی پېغمبر او زکریاه پېغمبر د حوصلې نه پس د حضرت عیسیٰ مسیح نه پینځه سوه پینځلس کال وړاندې د خدای پاک کور جلاوطنو خلقو دوباره جوړ کړو. بیا حضرت عزرا د دویمې ډلې د جلاوطن خلقو رهنمایۍ وکړه. هغه وخت چې حضرت عزرا راورسېدو، خلق بیا په گناه کښې ککړ شوی ؤو. حضرت

عزرا د خُداي پاك كلام واورولو او خلقو توبه وكړه.
 حضرت عزرا كامياب شو ځكه چې د خُداي پاك لاس په
 هغه وو. دا كتاب حضرت عزرا په خپله ليكلې دې، په دې
 كښې د خُداي پاك خپل لوظ سره وفاداري څرگنده ده او
 هغه د خپل مقصد پوره كولو دپاره او د خلقو د اصلاح دپاره
 بې ايمانه بادشاهان استعمالوي. د حفظ كولو دپاره ۴:۱۰ آيت
 ”اوس پاڅه، دا خبره ستا په لاس كښې ده. مونږ به ستا
 ملگرتيا كوو، نو تكړه شه او دا كار وكړه.“

د خورس بنی اسرائیلو له د راواپس کېدو حکم ورکول

۱) په وپرومبي كال كښې چې خورس د فارس بادشاه
 وو، نو مالک خُداي هغه پېشگوڼې پوره كړه چې هغه د یرمياہ
 په ذريعه كړې وه. هغه د خورس په زړه كښې دا خبره
 واچوله چې دا فرمان وليكي او جاري يې كړي او خپلې ټولې
 بادشاهي ته يې ولېږي: ۲) ”دا د فارس د بادشاه خورس
 حُكم دې. مالک خُداي، د آسمانونو خُداي پاك زه په ټوله
 دُنيا باندې حكمران كړم يم او دا زمه واري يې راکړې ده
 چې د مالک خُداي دپاره په يهوداه كښې د يروشلیم په ښار
 كښې كور جوړ كړم. ۳) هر څوك چې د هغه خلق وي نو
 هغه د يهوداه يروشلیم ته تلې شئ چې د مالک خُداي د بني
 اسرائیلو خُداي پاك دپاره يو كور بيا جوړ كړئ، د چا
 عبادت چې په يروشلیم كښې كيږي. او ستاسو خُداي پاك دې
 ستاسو مل شي. ۴) ژوندی پاتي شوی خلق چې چرته هم

اوسپړی، نو خپل گاونډيان به ورله په مدد کښې دا څيزونه
 ورکړي لکه چې سپين زر، سره زر، د سفر دپاره توبښه، د
 سورلي ځناور او داسې نذرانې هم چې په يروشلم کښې د
 خدای پاک په کور کښې پېش کړې شي. (٥) بيا د يهوداه
 او د بنيامين قبيلو د ډلو مشران، امامان او ليويان او هغه نور
 ټول تيار شول چې خدای پاک د هغوی زړونه راپاخولي و او
 په يروشلم کښې د مالک خدای د کور د بيا جوړولو دپاره
 لارل. (٦) د هغوی ټولو گاونډيانو د هغوی مدد وکړو او
 هغوی له يې د سپينو زرو څيزونه، سره زر، د سفر دپاره
 توبښه، د سورلي دپاره ځناور او قيمتي څيزونه ورکړل، د دې
 هر څه نه علاوه رضاکارانه نذرانې يې هم ورکړې. (٧)
 خورس بادشاه هغوی له هغه جامونه او پيالي واپس ورکړې
 چې کومې نبوکدنضر بادشاه په يروشلم کښې د مالک خدای
 د کور نه اوړې وې او د خپلو بتانو په کور کښې يې اېښې
 وې. (٨) د فارس بادشاه خورس دا د شاهي خزاني مشر
 متردات ته حواله کړل، متردات د دې نه يو فهرست جوړ
 کړو او د يهوداه مشر شيسبضر له ورکړو، (٩) - (١٠) د هغه
 څيزونو شمېر دا وو: د سرو زرو دېرش جامونه، د سپينو
 زرو يو زر جامونه، يو کم دېرش نور ښانگونه، دېرش د سرو
 زرو واړه جامونه، څلور سوه او لس د سپينو زرو واړه
 جامونه او يو زر نور لوبښي. (١١) هلته ټول پينځه زره او څلور
 سوه د سرو زرو او سپينو زرو لوبښي و او هغه نور سامان
 وو کوم چې شيسبضر په هغه وخت کښې د ځان سره وړې
 وو چې کله هغه او نور جلاوطن شوي کسان د بابل نه
 يروشلم ته تلل.

د جلاوطني نه راواپس شوو خلقو تفصيل

۲

Ⓜ

دا د يهوديانو د جلاوطن شوو خلقو تفصيل دے
څوک چې د آزادېدو نه پس واپس خپلو صُوبو ته تلل.

نيوکنضر بادشاه هغوی بابل ته قېديان بوتلی وُو، خو اوس
يروشلیم، يهوداه او خپلو نورو ښارونو ته راواپس شول چرته
چې هغوی مخکېني اوسېدل. Ⓜ د هغوی مشران زُرُبايل،

يشوع، نحميا، شرايا، رعلايا، مردکی، بلشان، مسفار،
بگوي، رُحوم او بعنه وُو. دا د بني اسرائيلو د ډلو تفصيل

دے، دا تفصيل د هغه هرې قبيلې د شمېر سره دے کوم چې
د جلاوطني نه راواپس شوی وُو: Ⓜ-Ⓜ د پرعوس د قبيلې

شمېر دوه زره يو سل او دوه اويا کسان، د سفطياه د قبيلې
شمېر درې سوه او دوه اويا کسان، د ارخ د قبيلې شمېر اووۀ

سوه او پينځۀ اويا کسان، د يشوع او يوآب د اولاد پخت
موآب د قبيلې شمېر دوه زره اته سوه او دولس کسان، د

عيلام د قبيلې شمېر يو زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان،
د زتو د قبيلې شمېر نهۀ سوه او پينځۀ څلوېښت کسان، د

زکی د قبيلې شمېر اووۀ سوه او شپېتۀ کسان، د باني د قبيلې
شمېر شپږ سوه او دوه څلوېښت کسان، د ببي د قبيلې شمېر

شپږ سوه او درويشت کسان، د عزجاد د قبيلې شمېر يو زر
دوه سوه او دوويشت کسان، د ادونقام د قبيلې شمېر شپږ

سوه او شپږ شپېتۀ کسان، د بگوي د قبيلې شمېر دوه زره او
شپږ پنځوس کسان، د عدین د قبيلې شمېر څلور سوه او

څلور پنځوس کسان، اطير چې د هغه نوم حزقياهم وو د
هغه د قبيلې شمېر دوه کم سل کسان، د بضي د قبيلې شمېر

درې سوه او درويشت کسان، د يوره د قبيلې شمېر يو سل

او دولس کسان، د حاشوم د قبیلې شمېر دوه سوه او
 درویشت کسان، د جبار د قبیلې شمېر پینځه کم سل کسان.
 (۲۱) - (۲۵) هغه خلق هم راواپس شول چې د هغوی پلار نیکه په
 دې ښارونو کښې اوسېدلی ؤو: د بیت لحم ښار یو سل او
 درویشت کسان، د نطوفه ښار شپږ پنځوس کسان، د عنوت
 ښار یو سل او اته ویشت کسان، د عزموت ښار دوه
 څلوېښت کسان، د قریت یعربیم، کفیره او بیروت ښارونو
 اووه سوه او درې څلوېښت کسان، د راما او جبعه ښارونو
 شپږ سوه او یو ویشت کسان، د مکماس ښار یو سل او
 دوو ویشت کسان، د بیت ایل او عی ښارونو دوه سوه او
 درویشت کسان، د نبو ښار دوه پنځوس کسان، د مجیس
 ښار یو سل او شپږ پنځوس کسان، د هغه بل عیلام ښار یو
 زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان، د حارم ښار درې سوه
 او شل کسان، د لد، حادید او اونو ښارونو اووه سوه
 پینځو ویشت کسان، د یریحو ښار درې سوه او پینځه
 څلوېښت کسان، د سناآه ښار درې زره شپږ سوه او دېرش
 کسان. (۲۶) - (۳۹) دا د امامانو د ډلو تفصیل دے چې هغوی د
 جلاوطني نه راواپس شول: د یشوع د اولاد یدعیاه د قبیلې نهه
 سوه او درې اويا کسان، د امیر د قبیلې یو زر او دوه پنځوس
 کسان، د فشحور د قبیلې یو زر دوه سوه او اووه څلوېښت
 کسان، د حارم د قبیلې یو زر او اوولس کسان. (۴۰) - (۴۲) دا
 د لیویانو د قبیلو تفصیل دے چې د جلاوطني نه راواپس
 شول: د یشوع او د قدمی اېل خاندان چې د هوداویاه د اولاد
 وو د قبیلې څلور اويا کسان، د آسف د اولاد د مالک خدای
 د کور موسیقاران یو سل او اته ویشت کسان، د سلوم، اطیر،
 ظلمون، عقوب، حطیطا او شویي د اولاد د مالک خدای د

کور څوکیداران یو سل او یو کم څلوېښت کسان. (۴۳) - (۵۴)

د مالک خدای د کور د خدمتگارانو د ډلو تفصیل چې هغوی د جلاوطني نه راوایس شول: ضیحا، حسوفا، طبعوت،

قروس، سيعها، فدون، لبانه، حجاب، عقوب، حجاب، شملي، حنان، جدیل، جحر، ریاپاه، رضین، نقودا، جزام، عزا،

فاسح، بسی، اسناه، معونیم، نفوسیم، بقبوق، حقوفا، حرحور، بزلوت، محیدا، حرشاه، برقوس، سسیرا، تامح، نضیاح او

خطیفا. (۵۵) - (۵۷) دا د سلیمان د نوکرانو د ډلو تفصیل دے

چې هغوی د جلاوطني نه راوایس شول: سوطی، حسوفرت، فرودا، یعله، درقون، جدیل، سفطیاه، حطیل، فوکرت هضبائم

او امی. (۵۸) د مالک خدای د کور د خدمتگارانو د اولاد او د سلیمان د نوکرانو د اولاد ټول شمېر اته کم څلور سوه وو

کوم چې د جلاوطني نه راوایس شول. (۵۹) - (۶۰) د دلایاه،

طوبیاه او د نقودا د ډلو شپږ سوه او دوه پنځوس کسان

داسې وو چې هغوی د تل ملح، تل حرشا، کروب، ادان او د

امیر ښارونو نه راوایس شول، خو هغوی دا نه شول ثابتولے

چې هغوی د بنی اسرائیلو اولاد دے. (۶۱) - (۶۲) د امامانو دې

ډلو داسې څه نسب نامه پیدا نه کړه چې هغوی خپل پلار نیکه

ثابت کړے وے، حبایاه، هقوض او برزلی. د امامانو د قبیلې

برزلی پلار نیکه د جلعاد د برزلی د قبیلې یوه ښځه واده کړې

وه او د خپل سخر نوم یې په ځان اېښے وو. نو په دې وجه

هغوی نه شول ثابتولے چې د هغوی پلار نیکه څوک وو، نو

هغوی امامان نه منظور کېدل. (۶۳) د یهوداه حکمران ورته

وئیلی وو چې هغوی تر هغه وخته پورې خدای پاک ته پېش

کړے شوے خوراک نه شی خوړلے چې ترڅو یو داسې امام

نه وی چې هغه اوریم او تمیم نه کار واخلي. (۶۴) - (۶۷) هغه

ټول په شمېر کبني دوه څلوېښت زره درې سوه او شپېته کسان ؤو کوم چې د جلاوطني نه راواپس شول. د هغوی بنځي او نران نوکران اووه زره درې سوه او اووه دېرش کسان ؤو، بنځي او نران موسيقاران دوه سوه ؤو، آسونه اووه سوه او شپږ دېرش ؤو، قچرې دوه سوه او پينځه څلوېښت وې، اوبنان څلور سوه او پينځه دېرش ؤو، خرونه شپږ زره اووه سوه او شل ؤو. (٤٨) کله چې جلاوطن شوي کسان په يروشلم کبني د مالک خدائ کور ته راوړسېدل، نو د پلو څه مشرانو رضاکارانه نذرانې د دې دپاره ورکړې چې د مالک خدائ کور په خپل زور ځائ کبني بيا جوړ کړي. (٤٩) هغوی چې د دې کار دپاره څومره نذرانې ورکولې شوې نو هغه هومره يې ورکړې او ټول پينځه سوه کلو سره زر، دوه زره او اته سوه کلو سپين زر او د امامانو دپاره سل چوغي ورکړې. (٧٠) امامان، ليويان او څه خلق په يروشلم کبني يا د دې سره نژدې دېره شول، موسيقاران، د مالک خدائ د کور څوکيداران او د مالک خدائ د کور خدمتگاران په نژدې ښارونو کبني دېره شول، او باقي نور بنی اسرائيليان په هغه ښارونو کبني دېره شول چرته چې د هغوی پلار نيکه اوسېدلی ؤو.

د عبادت بيا شروع کېدل

٣ (١) په اوومه مياشت کبني ټول بنی اسرائيل په خپلو خپلو ښارونو کبني دېره شول. بيا هغوی ټول په يروشلم کبني په اتفاق سره راغونډ شول، (٢) او د يو صدق زوی يشوع، د هغه ملگرو امامانو او د شلتي اېل زوی زربابل سره د خپلو

رشته دارانو، د بنی اسرائیلو د خُدای پاک قربان گاه بیا جوړه کړه، نو چې هغوی په دې باندې د هغه اصولو په مطابق قربانی وسوزوی کوم چې د موسی په شریعت کبني لیکلې شوی ؤو، موسی د خُدای پاک خِدمتگار وو. ﴿٣﴾ اگر چې د جلاوطنی نه واپس راتلونکی کسان بیا هم د هغه خلقو نه یرېدل کوم چې په هغه مُلک کبني اوسېدل، هغوی قربان گاه په هغه خُای کبني بیا جوړه کړه چرته چې مخکبني ولاړه وه. بیا هغوی یو خُل بیا په هغې باندې د هر سحر او هر ماښام نذرانې سوزول شروع کړل. ﴿٤﴾ هغوی د اصولو په مطابق د جونگرو اختر وکړو، هغوی هره ورځ د هغه ورځې مقررې قربانی پېش کولې، ﴿٥﴾ او د دې نه علاوه هغوی د هرې ورځې سوزېدونکې نذرانې هم پېش کولې او هغه نذرانې یې هم پېش کولې چې د نوې میاشتي په اختر او په کلني اخترونو کبني پېش کېدلې چې په دې اخترونو کبني به د مالک خُدای عبادت کېدلو، او هم داسې هغه ټولې نذرانې هم پېش کېدلې کومې چې مالک خُدای ته په رضاکارانه توگه ورکولې شوې. ﴿٦﴾ اگر چې خلقو تر اوسه پورې د مالک خُدای د کور بنیاد جوړول هم شروع کړی نه ؤو، خو هغوی د اوومې میاشتي په اوله ورځ مالک خُدای ته قربانی سوزول شروع کړل.

د مالک خُدای کور دوباره جوړول

﴿٧﴾ خلقو د کانو ګلکارانو او ترکانانو د مزدوری دپاره پېسې ورکولې او خوراک، څښاک او د زیتونو تېل یې د صور او صیدا خلقو له لېږل او د دې څیزونو په بدل کبني د لبنان د

غرونو نه د دیار لرگی د یافا ښار ته د سمندر په ذریعه
 راوړلے کېدل. دا هر څه د فارس د بادشاه خورس په اجازت
 سره کېدل. (۸) د هغې نه پس چې هغوی په یروشلم کښې د
 مالک خدای د کور خدای ته واپس راغلی و نو د هغه کال په
 دویمه میاشت یې کار شروع کړو. زربابل، یشوع او د هغه
 نور وطنداران، امامان او لیویان او هغه ټول خلق په کار
 کښې شامل شول کوم چې د جلاوطنۍ نه یروشلم ته واپس
 راغلی و. هغه ټول لیویان چې د هغوی عمر شل کاله یا د
 دې نه زیات وو هغوی د مالک خدای د کور د بیا جوړېدو
 مشران مقرر شول. (۹) لیوی یشوع او د هغه زامنو او
 خپلوانو او د هوداویاه د قبیلې قدمی اهل او د هغه زامنو د
 مالک خدای د کور په بیا جوړېدو کښې په شریکه مشری
 کوله. د هغوی مدد د حنناد د قبیلې لیویانو هم کولو. (۱۰)
 کله چې ځلکارانو د مالک خدای د کور بنیاد کېښودل شروع
 کړل، نو امامان په خپلو ځایونو باندې ولاړ و، چوغې یې
 اغوستې وې او بیگل د هغوی په لاسونو کښې و او د آسف د
 قبیلې لیویان د چمتو سره هلته ولاړ و. هغوی د مالک
 خدای ثناء صفت د هغه اصولو په مطابق کولو کوم اصول
 چې داؤد بادشاه ښودلی و. (۱۱) هغوی وار په وار د مالک
 خدای ثناء صفت کولو، ”مالک خدای مهربان دے او د بنی
 اسرائیلو سره د هغه مینه د همپشه دپاره ده.“ هر چا به په
 اوچت آواز سره د مالک خدای ثناء صفت کولو، ځکه چې د
 مالک خدای د کور د بنیاد کار شروع شوے وو. (۱۲) چې
 کله د مالک خدای د دې کور بنیاد کېښودے شو نو کومو
 پېرو بوډاگانو امامانو، لیویانو او د ډلو مشرانو چې د مالک
 خدای هغه وپرومبے کور لیدلے وو، نو په چغو یې وژړل. خو

چې هلته نور کوم خلق ؤو هغوی د خوشحالی نه چغې وهلې. (۱۳) خه خلقو د خوشحالی نه چغې وهلې او خه خلقو ژړا کوله، او هغوی دومره شور کولو چې تر لرې لرې پورې اوربدلې شو او هیچا ته پته نه لگېده چې څوک ژاړی او څوک خوشحاله دی.

د خدای پاک د کور د بیا جوړېدو مخالفت

۴ (۱) د یهوداه او بنیامین د خلقو دشمنان د دې نه خبر شول چې کوم خلق د جلاوطنۍ نه راوایس شوی دی نو هغوی د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک کور بیا جوړوی. (۲) نو هغوی د زریابل او د پلو مشرانو سره ملاوېدو له راغلل او ورته یې ووئیل، ”د مالک خدای په کور جوړولو کبني به مونږ هم درسره ملگری شو. مونږ هم د هغه خدای پاک عبادت کوو د کوم چې تاسو کوئ، مونږ هغه ته قربانی پېش کوو د اسور بادشاه اسرحدون د وخت نه چا چې مونږ دلته د اوسېدو دپاره راولېرلو.“ (۳) نو زریابل، یسوع او د پلو مشرانو هغوی ته ووئیل، ”مونږ ته د مالک خدای زمونږ د خدای پاک په کور جوړولو کبني ستاسو د مدد هیڅ ضرورت نشته. مونږ به دا په خپله جوړوو هم هغه شان چې څنگه د فارس بادشاه خورس حکم راکړې دے.“ (۴) او چې کوم خلق په هغه ملک کبني اوسېدل نو هغوی دا کوشش کولو چې یهودیان بې حوصلې کړی او د مالک خدای د کور جوړولو نه یې وپروی. (۵) هغوی د فارس د حکومت آفسرانو له د دې دپاره رشوت هم ورکولو چې د هغوی خلاف کار وکړی. هغوی د فارس بادشاه خورس په ټوله بادشاهی

کبني داسي کول او هغوي د فارس بادشاه داريوس د
بادشاهي شروع کېدو پورې دا کار نه پرېښودو.

د يروشلم د بيا جوړېدو مخالفت

⑥ د اخسويرس بادشاه د بادشاهي په شروع کېښي، د
يهوداه او يروشلم خلقو دشمنانو د هغوي خلاف يو ليکله
شوي الزام راوړو. ⑦ يو ځل بيا د فارس بادشاه ارتخشستا
په دوران کېښي، بسلام، متردات، طابئيل او د هغوي ملگرو
بادشاه ته يو خط وليکلو. هغه خط په آرامي ژبه کېښي ليکله
شوي وو او بيا د بادشاه دپاره ترجمه کړي شو. ⑧ رځوم
حکمران او د صوبي منشي شمسي هم د يروشلم په حقله
ارتخشستا بادشاه ته دا خط وليکلو، ⑨ ”د حکمران رځوم،
د صوبي منشي شمسي، د هغوي د ملگرو، قاضيانو او د
نورو ټولو آفسرانو نه، کوم چې د عيلام په ملک کېښي د ارک،
بابل او د سوسه سړي دي، ⑩ د هغه نورو خلقو په شمول
کوم چې عظيم او عزتمند اسوريني پال د خپلو کورونو نه
بوتلل او د سامريه په ښار کېښي او د فرات سيند نمرپرېواته
طرف ته سامريه کېښي په نورو ځايونو کېښي يې دېره کړل.“
⑪ په خط کېښي داسي ليکله شوي وو، ”د فرات سيند
نمرپرېواته په طرف د هغه د خدمتگارانو نه، ارتخشستا
بادشاه ته. ⑫ بادشاه سلامت، مونږ تا خبرول غواړو چې
هغه يهوديان کوم ستا د نورو علاقو نه راغلي دي هغوي په
يروشلیم کېښي دېره شوي دي او هغه خراب او سرکشه ښار
بيا جوړوي. هغوي د دېوالونو بيا جوړول شروع کړي دي او
دېر زر به يې تيار کړي. ⑬ بادشاه سلامت، که دا ښار بيا

جوڙ شي او د دې دېوالونه سر ته ورسيرى، نو خلق به
 محصُول، جزيه او پېسې وركول بند كړي او ستا شاهي
 محصُول به كم شي. (۱۴) نو بادشاه سلامت، مونږ ستا
 وفادار يو او مونږ نه غواړو چې د بادشاه دې داسې بې عزتي
 وشي، نو دا حُكْمه مونږ بادشاه له دا خبر وړلېږلې دې، (۱۵)
 چې ته دا حُكْم وركړه چې هغه تاريخ دې ولټولې شي كوم
 چې ستا پلار نيکه ليكلې وو. نو بيا به تا ته پته ولگي چې دا
 ښار همپشه د بغاوت نه پك وي او د پخواني وختونو نه دې
 بادشاهانو او د صُوبو حُكمرانانو له تكليف وركړې دې. د
 دې په خلقو باندې حكومت كول همپشه مشكل ؤو. نو په دې
 وجه دا ښار تباه شوې وو. (۱۶) نو په دې وجه زمونږ دا
 يقين دې كه دا ښار بيا جوړ شي او د دې دېوالونه مڪمل
 شي، نو بادشاه سلامت، د فرات سيند نمرپرېواته طرف ته
 صُوبه به ستا د قابو نه بهر شي. (۱۷) نو بادشاه دا جواب
 ورولېږلو، ”رُحوم حُكمران، د صُوبې منشي شمسي او د
 هغوى هغه ملگرو ته چې كوم په سامريه كښې اوسيرى او د
 فرات سيند نمرپرېواته طرف ټولو خلقو ته، سلامونه. (۱۸)
 كوم خط چې تاسو رالېږلې دې هغه لوستلې شوې دې او
 زما په وړاندې ترجمه شوې دې. (۱۹) ما حُكْم وكړو چې
 تفتيش دې وكړې شي او دا خبره معلومه كړې شوې ده
 چې يروشلم بې شكه د پخوا نه د بادشاهانو خلاف بغاوت
 كولو او دا د باغيانو او سركشه خلقو نه پك وو. (۲۰) هلته
 طاقتورو بادشاهانو بادشاهي كړې ده او د فرات سيند
 نمرپرېواته طرف ته په ټوله صُوبه يې حكومت كړې دې او
 جزيه، محصُول او پېسې يې راټولولې. (۲۱) نو په دې وجه ته
 به فرمان جاري كړې چې ترڅو پورې ما بل حُكْم نه وي

درکړې نو هغه خلق دې د بنار په جوړولو باندې کار بند کړی. (۲۲) دا کار سمدستی وکړی چې داسې زما فائدې ته نور تاوان ونه رسیږي. (۲۳) نو څنگه چې د ارتخششتا بادشاه خط رځوم، شمسی او د هغوی ملگرو ته ولوستلې شو، نو هغوی یروشلیم ته تېز لارل او یهودیان یې دې ته مجبور کړل چې د بنار بیا جوړول بند کړی.

د خدای پاک کور دوباره جوړول

(۲۴) نو د خدای پاک په کور باندې کار بند وو او د فارس بادشاه داریوس د بادشاهۍ تر دویم کال پورې کار ځنډولې شوې وو.

۵ (۱) په هغه وخت کښې دوه پېغمبران جحی او د عدو زوی زکریا ه و. هغوی په یهوداه او یروشلیم کښې اوسېدونکو یهودیانو له د بنی اسرائیلو هغه خدای پاک په نوم پېشگوڼې ورکوله چې کوم د هغوی دپاسه وو. (۲) کله چې د شلتی اېل زوی زربابل او د یو صدق زوی یشوع د هغوی پېغام واورېدو، نو هغوی په یروشلیم کښې د خدای پاک د کور بیا جوړول شروع کړل او د خدای پاک هغه دوه پېغمبران د هغوی سره و او د هغوی مدد یې کولو. (۳) نو د نمرپرېواته طرف ته فرات حکمران تتنی، شتربوزنی او د هغوی ملگری آفسران سمدستی یروشلیم ته راغلل او وې وئیل، ”تا له دا حکم څوک درکوی چې دا کور بیا جوړ کړه او سر ته یې ورسوه؟“ (۴) هغوی د هغه ټولو سپرو د نومونو تپوس هم وکړو کومو چې د دې په جوړولو کښې مدد کولو. (۵) خو په یهودی مشرانو

باندې د خدائ پاک نظر وو او د فارس آفسرانو دا فېصله وکړه چې تر هغې پورې به يو کار هم نه کوي چې ترڅو يې داريوس بادشاه له خط نه وي لېږلې او جواب يې نه وي راغلي. (٦) هغوی داريوس بادشاه له دا خبر ورولېږلو، (٧) ”د اريوس بادشاه ته ډېر ډېر سلامونه. (٨) بادشاه سلامت، تا ته دې پته وي چې مونږ د يهوداه صوبې ته ورغلو او ومو ليدل چې د عظيم خدائ پاک کور د لويو کانو او په دېوالونو کښې د لرگو د ستنو سره بيا جوړېږي. کار د ډېر احتياط سره کولې شي او ډېر ښه روان دې. (٩) مونږ بيا د خلقو د مشرانو نه تپوس وکړو چې مونږ ته ووايي چې هغوی له دا اختيار چا ورکړې دې چې د خدائ پاک کور بيا جوړ کړي او سر ته يې ورسوي. (١٠) مونږ د هغوی د نومونو تپوس هم وکړو نو چې داسې مونږ تا خبر کړو چې د دې کار مشران څوک دي. (١١) هغوی مونږ له جواب راکړو چې مونږ د آسمان او زمکې د خدائ پاک خدمتگار يو او مونږ هغه کور بيا جوړوو کوم چې په اصل کښې ډېره موده مخکښې د بنی اسرائيلو يو تکړه بادشاه جوړ کړې وو او سر ته يې رسولې وو. (١٢) خو زمونږ پلار نيکه د آسمان خدائ پاک غصه کړو نو په دې وجه هغوی يې د بابل بادشاه نبوکدنصر ته پرېښودل، چا چې دا کور وران کړو او خلق يې بابل ته جلاوطن کړل. (١٣) خو بيا چې کله خورس بادشاه د بابل بادشاه شو نو د هغه د بادشاهي په وړومبي کال، خورس دا حکم وکړو چې د خدائ پاک کور دې بيا جوړ شي. (١٤) هغه د خدائ پاک په کور کښې د سرو زرو او سپينو زرو لوبښي بيا کېښودل کوم چې نبوکدنصر د خدائ پاک د کور نه اوږې وړو چې هغه کور په يروشلم کښې وو او په بابل کښې يې په

عبادتخانه کبني اېبني ؤو. خورس بادشاه دا لوبني د يو سړي په حواله کړل چې د هغه نوم شيسبضر وو، کوم چې هغه د يهوداه حکمران مقرر کړے وو. (۱۵) بادشاه هغه ته ووييل چې دا يوسي او په يروشلم کبني يې د خدائ پاک کور ته واپس کړي او هغه کور په هغه خائ باندې بيا جوړ کړي چې چرته مخکبني وو. (۱۶) نو شيسبضر راغلو او د دې بنياد يې کبنيودو، د دې جوړېدل د هغه وخت نه واخله تر ننه پورې جاري ؤو، خو د خدائ پاک کور تر اوسه پورې مکمل شوے نه دے. (۱۷) نو بادشاه سلامت، که ستا خوبنه وي نو د بابل شاهي تاريخ دې ولټولے شي نو دا به معلوم شي چې خورس په يروشلم کبني د خدائ پاک د کور د بيا جوړولو حکم ورکړے وو او که نه، او بيا مونږ خبر کړه چې په دې معامله کبني ستا خوبنه څه ده.

د خورس د فرمان بيا جاري کېدل

۶ (۱) نو داريوس بادشاه حکم جاري کړو چې د بابل هغه شاهي تاريخ دې ولټولے شي کوم چې په خزانه کبني ساتلے شوے وو. (۲) خو د مادي صوبي په اکبتانا ښار کبني يو طومار پيدا شو، چې دا ليکل په کبني شوي ؤو، (۳) ”د خپلې بادشاهي په ورومبي کال خورس بادشاه حکم وکړو چې په يروشلم کبني دې د خدائ پاک کور بيا جوړ کړے شي چې هغه يو داسې خائ وي چرته به چې قرباني کيږي او نذراني به سوزولے شي. د خدائ پاک کور به تقريباً دېرش گزه اوچت او دېرش گزه پلن جوړولے شي. (۴) دېوالونه به

داسې جوړولې شې چې درې درې د لویو کاپو وی او په یوه رده کبني د لرگی تختې لگولې شوی وی. دا ټوله خرچه به شاهي خزانه ورکوی. ﴿٥﴾ نبوکدنصر بادشاه چې په یروشلم کبني د خدای پاک د کور نه کوم د سرو زرو او سپینو زرو لوبنی بابل ته اوږی وُو نو هغه به هم د خدای پاک کور یعنی خپل صحیح خدای ته راواپس کولې شې کوم چې په یروشلم کبني دے.

د داریوس د خدای پاک د کور په حقله فرمان جاری کول

﴿٦﴾ نو بیا داریوس بادشاه دا جواب ورولپړلو، ”دا د نمرپرېواته طرف ته فرات حکمران تتنی، شتربوزنی او د نمرپرېواته طرف ته فرات ستا آفسرانو ته دے، چې تاسو به د خدای پاک د کور سره کار نه ساتئ ﴿٧﴾ او د دې په جوړېدو کبني کار مه ساتئ. د یهوداه حکمران او یهودی مشران پرېردئ چې هغوی د خدای پاک کور هلته جوړ کړی چرته چې مخکبني ولاړ وو. ﴿٨﴾ او دې سره زه تاسو له حکم درکوم چې د یهوداه د مشرانو مدد وکړئ چې دا بیا جوړ کړی. هغوی له به د پوره خرچې دپاره د شاهي خزانی پېسې ورکولې شې چې د نمرپرېواته طرف ته د فرات د محصول نه اخستې شې، د دې دپاره چې کار ایسار نه شې. ﴿٩﴾ بغير د خه کمی نه، هره ورخ تاسو به په یروشلم کبني امامانو له هغه هر خه ورکوی چې هغوی ته د خه ضرورت وی، چې هغه سخی، گډې، یا گډوږی وی، چې د آسمان خدای پاک ته د قربانی په توگه سوزولې شې، یا چې هغه غنم، مالگه، مے،

يا د زيتونو تېل وى. (۱۰) نو چې داسې هغوى هغه قرباني
پېش كړى په كومو باندې چې د آسمان خدائ پاك رضا
كيږي او زما او زما د زامنو دپاره د هغه نه برکت غواړي.
(۱۱) زه بل دا حكم كوم كه څوك هم دا حكم ونه مني، نو د
هغه كور نه به د لرگي تير راوويستلې شي، د هغې يو سر دې
تېره كړې شي او په هغې دې ووژلې شي. او د هغه كور دې
د ډېران يو ډېرې جوړ كړې شي. (۱۲) هغه خدائ پاك چا
چې يروشلم د دې دپاره خوښ كړې دې چې هلته به د هغه
عبادت كيږي نو كه كوم بادشاه يا قوم د دې حكم نه انكار
وكړي يا د دې كور د تباه كولو كوشش كوي نو خدائ پاك
دې ورله شكست وركړي. ما داريوس دا حكم كړې دې او
دا حكم دې پوره ومنلې شي.“

د خدائ پاك د كور وقف كېدل

(۱۳) بيا تنني حكمران، شتربوزني او د هغوى آفسرانو هم هغه
شان وكړل چې څنگه داريوس بادشاه حكم كړې وو. (۱۴)
يهودي مشرانو د خدائ پاك د كور عمارت په ښه طريقه
جوړولو، چې د هغوى حوصله افزائي جې او زكرياه
پېغمبرانو كوله. هغوى د خدائ پاك كور هم هغه شان سر ته
ورسولو لكه څنگه چې د بني اسرائيلو خدائ پاك حكم كړې
وو او خورس، داريوس او د فارس بادشاه ارتخشستا فرمان
جاري كړې وو. (۱۵) هغوى د خدائ پاك كور د داريوس
بادشاه د بادشاهي په شپږم كال كښې د ادر مياشتې په درېمه
ورځ سر ته ورسولو. (۱۶) بيا بني اسرائيلو، امامانو او ليويانو
او هغه نورو ټولو خلقو په خوشحالي سره د خدائ پاك كور

وقف ڪړو ڪوم ڇي د جلاوطني نه راواپس شوي ؤو. (۱۷) د وقف ڪولو دپاره هغوي سل غويي، دوه سوه گدان او څلور سوه گڏوري د قرباني په توگه پيش ڪرل او دولس چپلي بي د گناه د نذراني په توگه پيش ڪرل ڇي د بني اسرائيلو د هرې يوې قبيلي دپاره يو يو وو. (۱۸) هغوي په يروشلم ڪښي د خدائ پاڪ د ڪور د خدمت دپاره امامان او ليويان د هغه اصولو په مطابق منتخب ڪرل ڪوم ڇي د موسيٰ په ڪتاب ڪښي ليکلي شوي ؤو.

د فسحي اختر

(۱۹) ڪوم خلق ڇي د جلاوطني نه راواپس شوي ؤو نو هغوي په ورپسي ڪال د اولي مياشتي په څوارلسمه ورځ د فسحي اختر وڪړو. (۲۰) ٽولو امامانو او ليويانو خپل ځانونه پاڪ ڪري ؤو او د پاڪيدو رسم پي ادا ڪري وو. ليويانو د فسحي د اختر د قرباني دپاره د ٽولو راواپس شوو خلقو، د امامانو او د خپلو ځانونو دپاره څاروي حلال ڪري ؤو. (۲۱) دا قرباني هغه ٽولو بني اسرائيلو وخورلي ڇي څوڪ د جلاوطني نه راواپس شوي ؤو او ورسره هغه خلقو هم وخورلي ڇا ڇي د غېرو قومونو غلط رسمونه پرپښي ؤو د دې دپاره ڇي د مالڪ خدائ د بني اسرائيلو د خدائ پاڪ عبادت وڪري. (۲۲) هغوي د خوشحالي سره اووه ورځي د پتيري روتي اختر وڪړو. هغوي پهر خوشحاله ؤو ڇڪه ڇي مالڪ خدائ د اسور بادشاهه په هغوي باندې مهربان ڪري وو، نو په دې وجه هغه د هغوي په ڪار ڪښي مدد وڪړو ڇي د بني اسرائيلو د خدائ پاڪ ڪور جوړ ڪري.

د عزرا يروشلم ته رسېدل

۷ (۱) ډېره موده پس، کله چې ارتخششتا د فارس بادشاه وو، نو يو سرې وو چې نوم يې عزرا وو. هغه خپله شجره نسب مشر امام هارون ته ورسوله، چې داسې ده: عزرا د شراياه زوی وو چې هغه زوی د عزريا، زوی د خلقيا، (۲) زوی د سلوم، زوی د صدوق، زوی د اخیطوب، (۳) زوی د امريا، زوی د عزريا، زوی د مرايوت، (۴) زوی د زرخيا، زوی د عزی، زوی د بقی، (۵) زوی د ابیسوع، زوی د فينحاس، زوی د الی عزرا او زوی د هارون څوک چې مشر امام وو. (۶) - (۷) عزرا يو عالم وو، هغه په هغه قانون باندې بنه پوهېدو کوم چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک موسی له ورکړې وو. ځکه چې د عزرا سره د مالک خدای د هغه د خدای پاک برکت وو، هغه چې څه هم غوښتل نو بادشاه ورله ورکول. د ارتخششتا د بادشاهۍ په اووم کال، عزرا د بنی اسرائیلو د يوې قبيلې سره د بابل نه يروشلم ته په سفر روان شو، چې په هغې کښې امامان، ليويان، د خدای پاک د کور موسيقاران او څوکيداران او کاريگر شامل وو. (۸) - (۹) هغوی د اولې مياشتې په اوله ورځ د بابل نه روان شول او د خدای پاک د مدد سره هغوی د پينځمې مياشتې په اوله ورځ يروشلم ته ورسېدل. (۱۰) عزرا خپل ژوند دې ته وقف کړې وو چې د مالک خدای په قانون باندې پوهه شي، په هغې عمل وکړي او د دې ټول قانون او اصول بنی اسرائیلو ته وښائي.

د ارتخششتا بادشاه عزرا له ورکړې شوې کاغذ

١١) ارتخششتا عزرا امام او عالم له دا کاغذ ورکړو، چې هغه د هغه قانون او حکمونه پوره پوهه لرله کوم چې مالک خدای بنی اسرائیلو ته ورکړی ؤو، ١٢) ”د ارتخششتا بادشاه د طرف نه، عزرا امام ته، چې هغه د آسمان د خدای پاک د قانون عالم دے، پېر سلامونه. او اوس، ١٣) زه دا حکم کوم چې زما په ټول سلطنت کښې چې کوم بنی اسرائیلیان، امامان او لیویان چې د هغوی زړه غواړی چې تا سره یروشلم ته لاړ شی نو لاړ دې شی. ١٤) زه، تا زما د خپلو اووه مشیرانو سره لېرم چې په یروشلم او یهوداه کښې حالات معلوم کړئ چې دا پته ولگی چې ستا د خدای پاک په قانون باندې څومره بښه عمل کیري، هغه قانون چې تا سره موجود دے. ١٥) تاسو به د ځان سره د سرو زرو او سپینو زرو هغه نذرانې یوسئ د کومو چې زه او زما مشیران د بنی اسرائیلو خدای پاک له د ورکولو خواهش لرو، هغه خدای پاک چې د هغه کور په یروشلم کښې دے. ١٦) تاسو به هغه ټول سره زر او سپین زر هم د ځان سره اوړئ کوم چې تاسو د بابل په ټوله صوبه کښې راغونډ کړئ او هغه نذرانې به هم اوړئ کومې چې بنی اسرائیلیان او د هغوی امامان په یروشلم کښې د خپل خدای پاک کور دپاره ورکوی. ١٧) تاسو به دا پېسې په احتیاط سره خرچ کوئ او غویي، گډان او گډوړی، غله او مے په بیعه واخلي او په یروشلم کښې یې د خدای پاک د کور په قربانگاه باندې پېش کړئ. ١٨) کوم سره زر او سپین زر چې پاتې شی نو چې ستا او ستا د خلقو هر څنگه خوښه وی نو هغه شان یې استعمالولې شی، خو د

خُدائِ پاک د رضا په مطابق. (۱۹) تاسو به په يروشلم کښې

خُدائِ پاک ته هغه ټول لوبښې پېش کوي کوم چې د خُدائِ

پاک د کور د خدمت د استعمال دپاره درکړې شوي دي.

(۲۰) او تاسو ته چې د خُدائِ پاک د کور دپاره د بل هر څيز

ضرورت وي، نو تاسو هغه د شاهي خزاني نه اخستلې شئ.

(۲۱) زه د فرات سيند د نمرپرېواته صوبې د خزاني ټولو

آفسرانو له حکم وړکوم چې هغوي د عالمِ عزرا امام دپاره د

هغه هر څه بڼه بندويست وکړي چې هغه يې غواړي، عزرا د

آسمان د خُدائِ پاک په قانون کښې عالمِ دے، (۲۲) د دې حد

به د درې زره او څلور سوو کلو سپينو زرو، د لسو زرو کلو

غنمو، دوه زره لیتره مے او دوه زره لیتره د زيتونو تېلو

پورې وي او چې داسې څومره د مالگې ضرورت وي. (۲۳)

تاسو به خامخا د هغه هر څه په بندويست کولو کښې د

احتياط نه کار اخلي چې د آسمان خُدائِ پاک يې د خپل کور

دپاره غوښتنه کوي او پام کوي چې هغه ما ته او هغه کسانو

ته هيڅکله غصه نه شي کوم چې زما نه پس بادشاهي کوي.

(۲۴) تاسو ته د دې اجازت نشته چې د امامانو، ليويانو،

موسيقيارانو، څوکيدارانو، کاريگرو، يا د بل هر هغه چا نه

محصول، جزیه او پېسې واخلي چې د چا تعلق د خُدائِ پاک

د دې کور سره وي. (۲۵) عزرا، ته به د هغه حکمت نه کار

اخلي کوم چې ستا خُدائِ پاک درکړې دے، ته به انتظام

کونکي او قاضيان مقرروي چې په هغه ټولو خلقو باندې

حکومت کوي چې د فرات سيند نمرپرېواته طرف ته د خُدائِ

پاک د قانون لاندې ژوند تېروي. ته به هغه هر چا ته دا قانون

بنائي چې څوک ورباندې نه پوهيږي. (۲۶) که هر څوک هم

ستا د خُدائِ پاک د قانون يا د بادشاه د قانون نافرمانی

کوی، نو هغه له به هم په هغه وخت سزا ورکولې شی، چې وژلې به شی، یا به جلاوطن کړې شی، یا به د هغه نه جائیداد ضبط کولې شی، یا به قېد کولې شی.

د عزرا د خدای پاک ثناء صفت کول

عزرا وفرمائیل، ”د مالک خدای زمونږ د پلار نیکه د

خدای پاک ثناء صفت دې وی. هغه بادشاه دې ته راضی

کړې دے چې په دې طریقہ باندې په یروشلم کښې د مالک

خدای د کور درناوی وکړی. (۲۸) د خدای پاک په فضل سره

په ما باندې بادشاه، د هغه مشیران او د هغه ټول طاقتور

آفسران مهربان شوی دی، مالک خدای زما خدای پاک ما له

حوصله راکړې ده او زه د دې قابل شوے یم چې د بنی

اسرائیلو د ډلو ډېر مشران دې ته جوړ کړم چې زما سره

راواپس شی.

د جلاوطنی نه راواپس شوی خلق

دا د هغه ډلو د مشرانو تفصیل دے کوم چې په بابل

کښې جلاوطن ؤو او چې هغوی د عزرا سره په هغه وخت

کښې یروشلم ته راواپس شول چې په کوم وخت کښې

ارتخششتا بادشاه ؤو: (۲) - (۱۴) د فینحاس د قبیلې جیرسوم،

د اتمر د قبیلې دانیال، د داؤد د قبیلې د سکانیاه زوی

حطوش، د پرعوس د قبیلې زکریاه، چې د خپلې قبیلې یو نیم

سل سړی ورسره ؤو. د هغوی د پلار نیکه نسبنامه موجود

وه. د پخت موآب د قبیلې د زرخیاه زوی الیهوعینی، چې دوه

سوه سړی ورسره ؤو، د زتو د قبیلې، د یحزی ایل زوئ
سکانیاه چې درې سوه سړی ورسره ؤو، د عدین د قبیلې د
یونتن زوئ عبید، چې پنځوس سړی ورسره ؤو، د عیلام د
قبیلې د عتلیاه زوئ یشعیاه، چې اويا سړی ورسره ؤو، د
سقطیاه د قبیلې د میکائیل زوئ زبدیاه، چې اتیا سړی ورسره
ؤو، د یوآب د قبیلې د یحی ایل زوئ عبدیاه، چې دوه سوه او
اتلس سړی ورسره ؤو، د بانی د قبیلې د یوسفیاه زوئ
سلومیت، چې یو سل او شپېته سړی ورسره ؤو، د بی د
قبیلې د بی زوئ زکریاه، چې اته ویش سړی ورسره ؤو، د
عزجاد د قبیلې د حقاطان زوئ یوحانان، چې یو سل او لس
سړی ورسره ؤو، د ادونقام د قبیلې الیفط، یعنی ایل او
سمعیاه، چې شپېته سړی ورسره ؤو، هغوی په وروستو
وخت کښې راواپس شول، د بگوي د قبیلې عوتی او زکور،
چې اويا سړی ورسره ؤو.

د عزرا د خدای پاک کور دپاره د لیویانو لېږل

۱۵) ما د هغه نهر سره ټوله ډله راغونډه کړه کوم چې د اهاوا
ښار ته بهیږی او مونږ هلته درې ورځې خپمې لگولې وې. ما
ولیدل چې هلته په ډله کښې امامان ؤو، خو لیویان نه ؤو.
۱۶) نو ما دا نهه مشران راوغوښتل: الی عزرا، اری ایل،

سمعیاه، الناتن، یریب، الناتن، ناتن، زکریاه او مسلام او دوه
عالمان یویریب او الناتن مې هم راوغوښتل. ۱۷) ما هغوی په
کسیفیا کښې د قبیلې مشر عدو ته ولېږل، چې هغه او د هغه د
قبیلې نه د خدای پاک د کور دپاره کاریگر وغواړی او مونږ
له داسې خلق راولېږی چې د خدای پاک په کور کښې

خدمت وکړی. (۱۸) د خُدای پاک په فضل سره هغوی مونږ له یو تکړه سرې سربیا راولېږلو، چې دے د محلی د قبیلې لیوے وو او اتلس زامن او وروڼه د هغه سره راغلل. (۱۹) هغوی د مراری قبیلې حسبیا او یشعیاه هم د هغوی د شلو خپلوانو سره راولېږل. (۲۰) د دې نه علاوه د خُدای پاک د کور دوه سوه او شل داسې خدمتگاران هم وُو چې داؤد بادشاه او د هغه آفسرانو د هغوی پلار نیکه د دې دپاره مقرر کړی وُو چې د لیویانو مدد کوی. او د هغوی ټولو نومونه لیکلے شوی وُو.

د خلقو روژه نیول

(۲۱) هلته د اهاوا نهر سره ما ټولو له دا حکم ورکړو چې روژه ونیسئ او د خپل خُدای پاک په وړاندې خپل ځانونه عاجزان کړئ او هغه ته سوال وکړئ چې په سفر کبښې زمونږ مدد وکړی او زمونږ، زمونږ د بچو او زمونږ د مال دولت حفاظت وکړی. (۲۲) زه په دې باندې شرمېدل چې د بادشاه نه مې یو لښکر او په آسونو سواره فوجیان غوښتی وے چې زمونږ د سفر په دوران کبښې د دشمنانو نه زمونږ حفاظت وکړی، ځکه چې ما هغه ته وئیلی وُو چې زمونږ خُدای پاک هغه هر چا له برکت ورکوی چې څوک ورباندې ایمان لری، خو هر څوک چې د هغه نه واوړی نو د هغوی نه خفه کیږی او سزا ورکوی. (۲۳) نو مونږ روژه ونيوله او خُدای پاک ته مو سوال وکړو چې زمونږ حفاظت وکړی او هغه زمونږ سوال قبول کړو.

د خُدائِ پاک کور دپاره نذرانې

۲۴) د مشرانو اِمامانو نه ما سربياه، حسبياه او لس نور

کسان خوښ کړل. ۲۵) بيا ما هغه سپين زر، سره زر او

لوبښی وتل کوم چې بادشاه، د هغه مشيرانو او د هغه افسرانو

او بنی اسرائیلو د دې دپاره راکړی وُو چې د خُدائِ پاک په

کور کښې استعمال شی او ما دا اِمامانو له ورکړل. ۲۶) - ۲۷)

ما دا څيزونه هغوئ له ورکړل: دوویشته ټنه سپين زر، سل د

سپينو زرو لوبښی چې د دې ټول وزن اويا کلو وو، درې زره

او څلور سوه کلو سره زر، شل د سرو زرو جامونه چې

تقريباً اته نيم کلو وُو، دوه د زېرو بنائسته جامونه، چې په

قيمت کښې د سرو زرو د جامونو برابر وُو. ۲۸) ما اِمامانو

ته وويل، ”تاسو مالک خُدائِ ستاسو د پلار نيکه خُدائِ پاک

ته وقف او مقدس شوی یئ او داسې هغه ټول سپين زر، سره

زر او لوبښی هم ستاسو په شان مقدس دی کوم چې هغه ته د

رضاکارانه نذرانو په توگه راوړلے شوی دی. ۲۹) د مالک

خُدائِ کور ته تر رسېدو پورې د دې بنه حفاظت وکړئ. هلته

د اِمامانو په کوټه کښې دا وتلئ او د مشرانو اِمامانو او د

ليويانو او په يروشلم کښې د بنی اسرائیلو مشرانو ته يې حواله

کړئ.“ ۳۰) نو اِمامانو او ليويانو د هغه سپينو زرو، سرو زرو

او د لوبښو ذمه واری واخستله چې په يروشلم کښې يې د

مالک خُدائِ کور ته يوسی.

يروشلیم ته واپس کېدل

۳۱) دا د اولې مياشتې دولسمه ورځ وه چې مونږ يروشلم ته

د تلو دپاره د اهاوا نهر نه روان شو. زمونږ خدای پاک مل وو او چې مونږ سفر کولو نو مونږ یې د دشمن د حملو نه او د پاکوانو نه بچ کولو. (۳۲) کله چې مونږ یروشلم ته ورسېدو، نو مونږ درې ورځې آرام وکړو. (۳۳) او بیا په څلورمه ورځ مونږ د خدای پاک کور ته لاړو او هغه سپین زر، سره زر او لوبښی مو وتلل او د اوریاه زوی مریموت امام ته مو حواله کړل. د هغه سره الی عزر، د فینحاس زوی او دوه لیویان، د یسوع زوی یوزید او د بنوئی زوی نوعیدیا هم وو. (۳۴) هر یو څیز وشمېرلې شو او تللې شو او په هغه وخت پوره حساب کتاب وشو. (۳۵) بیا هغه ټولو خلقو نذرانې راوړې کوم چې د جلاوطنۍ نه راغلی وو چې د بنی اسرائیلو خدای پاک ته د قربانۍ په توګه وسوزولې شي. هغوی د ټولو بنی اسرائیلو دپاره دولس غویي، څلور کم سل ګډان، اووه اویا ګډوړی پېش کړل، هغوی دولس چېلی هم پېش کړل چې خپل ځانونه د ګناه نه پاک کړي. دا ټول ځناور مالک خدای ته د قربانۍ په توګه وسوزولې شول. (۳۶) هغوی هغه لیکلې شوي فرمان هم راوخستلو کوم چې بادشاه ورکړې وو او هغه یې حکمرانانو او د نمرپرېواته طرف فرات ته د صوبې آفسرانو له ورکړو، چې هغوی بیا د هغه خلقو سره او د خدای پاک د کور سره مدد وکړو.

د عزرا د غېریهودیانو سره د ودونو نه خبرېدل

۹ (۱) کله چې دا هر څه وشول نو د بنی اسرائیلو څه مشران راغلل او ما ته یې وویل چې خلقو، امامانو او لیویانو

خپل ځانونه د گاونډي ملکونو يعنې عمون، مواب، مصر، کنعان، حتی، فرزى، ييوس او امورى مُلک د خلقو نه جدا نه ساتل. دوى هم هغه حرام کارونه کول چې کوم هغه خلقو کول. ﴿٢﴾ يهوديانو سپرو د پردى مُلک بشځو سره ودونه کول، نو په دې وجه د خدائ پاک مقدس خلق پليت شول. د افسوس خبره دا ده چې مشران او افسران په دې بدعملۍ کښې د هر چا نه وړاندې ؤو. ﴿٣﴾ کله چې زه د دې نه خبر شوم نو ما د خفگان نه خپل قميص او چوغه وشلوله، د سر او د ږيرې وېښته مې وويستل او غم زپلې کښېناستم. ﴿٤﴾ نو څوک چې د بنى اسرائيلو د خدائ پاک د کلام په وجه یرېدلى ؤو ځکه چې هغوى د جلاوطنۍ نه راواپس خلقو د نافرمانۍ نه خبر شول هغوى ټول راغلل او زما سره کښېناستل. او زه هلته د ماښام د قربانۍ د وخت پورې سخت خفه ناست وم. ﴿٥﴾ کله چې د ماښام د نذرانې وخت راغلو نو زه چې د خفگان نه چرته ناست وم د هغه ځائ نه پاڅېدم، چې تر اوسه پورې مې شلېدلې قميص او چوغه اغوستې وه سجده مې وکړه او بيا مالک خدائ خپل خدائ پاک ته مې لاسونه پورته کړل. ﴿٦﴾ ما وئيل، ”خدایه پاکه، ما له په دې باندې ډېر سخت شرم راځي چې ستا په حضور کښې خپل لاسونه اوچت کړم. زمونږ گناهونه زمونږ د سرونو نه پاس اوړېدلى دى او زمونږ گناهونه تر آسمانه پورې رسېدلى دى. ﴿٧﴾ زمونږ د پلار نيکه د وخت نه واخله تر اوسه پورې مونږ يعنې ستا خلقو لوڼې گناهونه کړي دى. زمونږ د خپلې گناه په وجه مونږ، زمونږ بادشاهان او زمونږ امامان د پردى مُلک بادشاهانو له په لاس ورغلى يو او مونږ وژلې شو، غلارانه کيرى او د قېديانو په توگه بوتلې شو.

زمونږ ډېره بې عزتي شوې ده لکه څنگه چې تر اوسه پورې
 بې عزته یو. (۸) خو اے مالکۀ خُدايہ، زمونږ خُدايہ پاکه، تہ د
 لږ وخت دپاره په مونږ مہربانه يې چې زمونږ څہ کسان دې
 ژوندی پرېښی دی چې د غلامی نه وتښتی او په دې مقدس
 ځای کښې په حفاظت سره اوسیري. تا مونږ د غلامی نه آزاد
 کړی یو او یو نوے ژوند دې راکړے دے. (۹) مونږ غلامان
 ؤو، خو تا مونږ په غلامی کښې پرې نہ بنودو. تا د فارس
 بادشاهان مونږ سره ښہ کړل او دا اجازت دې راکړو چې
 خپل ژوند تېروو او ستا هغه کور بیا جوړ کړو، کوم چې تباہ
 شوے وو او دې ته دې هم پرېښودو چې په يهوداه او يروشلم
 کښې مونږ ته حفاظت ملاو شی. (۱۰) خو اے خُدايہ پاکه، نو
 مونږ په دې کښې څہ ووايو؟ مونږ ستا د حکمونو بیا نافرمانی
 کړې ده، (۱۱) هغه حکمونه کوم چې تا مونږ له د خپلو
 خدمت کوونکو پېغمبرانو په ذریعہ راکړی ؤو. هغوی مونږ ته
 ووئیل چې مونږ د کوم مُلک قبضہ کولو له روان یو هغه
 مُلک د هغه خلقو د بد عملی په وجه ناپاک وو کوم چې په
 کښې اوسېدل او هغوی دا د یو سر نه تر بله سر پورې د
 بې شرمی او حرام کارونو نه ډک کړے وو. (۱۲) هغوی مونږ
 ته ووئیل چې مونږ دې هیڅکله د هغه خلقو سره ودونه ونہ
 کړو او نہ د هغوی سره د ښہ کېدو او کامیابېدو دپاره مدد
 وکړو دا د دې دپاره چې هغه څیزونه مونږ ته ملاو شی چې په
 هغه مُلک کښې پیدا کیږی او چې دا مُلک به زمونږ اولاد ته په
 میراث کښې ملاو شی. (۱۳) خو اوس چې مونږ ته زمونږ د
 گناه او بدی په وجه چې کومه سزا ملاو شوه، مونږ ته دا پته
 ده زمونږ خُدايہ پاکه، چې تا مونږ له د هغې نه کمه سزا
 راکړې ده چې د څومره مونږ حقدار ؤو او زمونږ څہ خلق

دې ژوندی پرېښی دی، ﴿۱۴﴾ نو بیا مونږ ستا حکمونه څنگه مات کړو او هغه حرام کاره خلقو سره ودونه وکړو؟ که مونږ داسې وکړو نو ته به دومره غصه شې چې تباہ به مو کړې او یو کس به هم ژوندی پرې نه ږدې. ﴿۱۵﴾ مالکۀ خدایه، د بنی اسرائیلو خدایه پاکه، ته صادق یې، خو تا مونږ پرېښودو چې ژوندی پاتې شو. مونږ په گناه کښې ستا په وړاندې ولاړ یو، خو د دې گناه په وجه زمونږ یو کس هم دا حق نه لری چې ستا حضور ته راشی.

د غېرو قومونو د بنځو سره د ودونو ختمول

۱۰ ﴿۱﴾ کله چې عزرا د خدای پاک د کور په مخکښې پرمخې پرېوتو، چې هغه ژړل او د گناهونو اقرار یې کولو، نو د بنی اسرائیلو یوه لویه ډله د هغه نه راتاو شوه چې په کښې سړی، بنځې او ماشومان شامل وو او بد بد یې ژړل. ﴿۲﴾ د عیلام قبیلې د یحی ایل زوی سکانیاه عزرا ته وویل، ”د غېرو قومونو د بنځو سره ودونه کولو په وجه مونږ د خدای پاک سره بې وفائی کړې ده، خو بیا هم د اسرائیل دپاره امید شته، نو چې اوس مونږ د خپل خدای پاک سره دا لوظ وکړو چې مونږ به دا بنځې طلاقې کړو او سره د ماشومانو به یې وشړو. مونږ به هم هغه شان وکړو چې څنگه ته او هغه نور کسان مشوره راکړئ چې کوم د خدای پاک د حکمونو درناوې کوی. چې د خدای پاک قانون څه مطالبه کوی نو مونږ به هم هغه شان کوو. ﴿۳﴾ اوس پاڅه، دا خبره ستا په لاس کښې ده. مونږ به ستا ملگرتیا کوو، نو تکره شه او دا کار وکړه.“ ﴿۴﴾ عزرا پاڅېدو او د امامانو د مشرانو، لیویانو

او د ټولو بنی اسرائیلو نه یې دا قسم واخستو چې هغوی به د
 سکانیاه په مشوره باندې عمل کوی. نو داسې هغوی قسم
 وکړو. ﴿٦﴾ بیا هغه د خدای پاک د کور د مخې نه لاړو او د
 ایلاسب زوی یهوحنان کوټې ته ورننوتلو، هلته یې شپه تېره
 کړه او د جلاوطنی خلقو په بې وفایۍ یې خفگان کولو، او په
 دې وجه یې خوراک خښاک نه کولو. ﴿٧﴾ ټول یروشلم او
 یهوداه ته یو پېغام ولېږلې شو چې هغه ټول خلق دې په
 یروشلم کښې راغونډ شی چې کوم د جلاوطنی نه راواپس
 شوی دی، ﴿٨﴾ دا د خلقو د مشرانو حکم وو. که څوک په
 درېو ورځو کښې رانه غلو، نو د هغه ټول جائیداد به ضبط
 کړی شی او نور به دا حق نه لری چې هغه د جلاوطنو د
 قبیلې نه وگڼلې شی. ﴿٩﴾ په درېو ورځو کښې، د نهمې
 میاشتی په شلمه ورځ، هغه ټول سړی یروشلم ته راغلل کوم
 چې د یهوداه او بنیامین په علاقه کښې اوسېدل او د خدای
 پاک د کور د جرگې په ځای کښې راغونډ شول. او په هغه
 وخت کښې دروند باران وړېدلو، د باران او د دې مسئلې په
 وجه هر یو کس رپېدو. ﴿١٠﴾ عزرا امام ودرېدو او هغوی ته
 یې وفرمائیل، ”تاسو بې وفا وئ او د غېرو قومونو د بنځو
 سره د ودونو په وجه مو بنی اسرائیلیان گناهگار کړی دی.
 ﴿١١﴾ نو اوس مالک خدای د خپل پلار نیکه خدای پاک ته د
 خپلو گناهونو اقرار وکړئ او هغه کار کوئ چې هغه پرې
 رضا کیری. د پردی ملک د هغه خلقو نه خپل ځانونه جدا
 کړئ چې کوم زمونږ په ملک کښې اوسېږی او د غېرو
 قومونو د بنځو نه ځان خلاص کړئ.“ ﴿١٢﴾ نو ټولې گنې په
 جواب کښې چغه کړه، ”ته صحیح خبره کوې او چې څه
 وائې نو مونږ به هغه هر څه وکړو.“ ﴿١٣﴾ خو هغوی دا هم

وئیل، ”گنه پېره لویه ده او دا د باران موسم دے. مونږ دلته په داسې کولواو خائ کبني نه شو ودرېدے. دا داسې کار نه دے چې په یو دوو ورځو کبني وشي، ځکه چې په دې گناه کبني زمونږ پېر کسان شامل دی. (۱۴) زمونږ آفسران دې زمونږ ټولو په خائ کار وکړي. بیا هغه هر یو دې چې د غېر قوم بنځه لري هغه دې په یو مقرر وخت باندې د مشرانو او د خپل ښار د قاضیانو سره راشي. نو د دې معاملې په حقله به د خدائ پاک قهر سوړ شي.“ (۱۵) صرف د عساهیل زوئ یونتن، د تقوه زوئ یحزیاه د دې منصوبې مخالفت وکړو، مسلام او یو لیوی سبتي ورسره په دې کبني ملگری ؤو. (۱۶) د جلاوطنۍ نه راواپس شوو کسانو دا منصوبه منظوره کړه، نو عزرا امام د ډلو د مشرانو نه سپری مقرر کړل او د هغوی نومونه یې ولیکل. د لسمې میاشتې په وپرومبی ورځ هغوی تفتیش شروع کړو، (۱۷) او په ورپسې درېو میاشتو کبني هغوی د هغه ټولو معاملو معلومات وکړو چې کومو سپرو د غېرو قومونو د بنځو سره ودونه کړي ؤو.

هغه سپری چې د غېرو قومونو بنځي یې واده کړې

وې

(۱۸) دا د هغه سپرو نومونه دی چا چې د غېرو قومونو بنځي کړې وې، د هغه امامانو نومونه د قبیلې په حساب سره لیکلے شوی دی: د یشوع ډله او د هغه د وروڼو چې د یو صدق زامن ؤو: معسیاه، الی عزر، یریب او جدلیاه. (۱۹) هغوی دا قسم وکړو چې خپلو بنځو له به طلاق ورکړي او د خپلو د گناه د تاوان د نذرانو دپاره یې د یو یو گډ نذرانه پېش

کره. (۲۰) د امير پله: حنای او زبدياه، (۲۱) د حارم پله:
 معسیاه، الیاس، سمعیاه، یحی ایل او عزیاه، (۲۲) د فشحور
 پله: الیوعینی، معسیاه، اسمعیل، ننتی ایل، یوزید او العاسه،
 (۲۳) لیویان: یوزید، سمعی، قلاياہ (چې قلیتاه هم بللے شو)،
 فتحیاه، یهوداه او الی عزر، (۲۴) موسیقاران: الیاسب، د خدای
 پاک د کور څوکیداران: سلوم، طلّم او اوری، (۲۵) نور
 کسان: د پرعوس پله: رمیاه، یزیاه، مُلکیاه، میامین، الی عزر،
 مُلکیاه او بنایاه. (۲۶) د عیلام پله: متنیاه، زکریاه، یحی ایل،
 عبدی، یریموت او الیاس، (۲۷) د زتو پله: الیوعینی، الیاسب،
 متنیاه، یریموت، زاباد او عزیزا، (۲۸) د بی پله: یهوحنان،
 حننیاہ، زی، عتلی، (۲۹) د بانی پله: مسلام، ملوک، عداياہ،
 یسوب، سیال او یریموت، (۳۰) د پخت موآب پله: عدنا،
 کُلال، بنایاه، معسیاه، متنیاه، بضلی اېل، بنوئی او منسی، (۳۱)
 (۳۲) د حارم پله: الی عزر، یسیاه، مُلکیاه، سمعیاه، شمعون،
 بنیامین، ملوک او سمرياه، (۳۳) د حاشوم پله: متنی، متتاه،
 زاباد، الیفلط، یریمی، منسی او سمعی. (۳۴) - (۳۷) د بانی پله:
 معدی، عُمرام، اُو اېل، بنایاه، بدیاه، کلوه، ونياه، یریموت،
 الیاسب، متنیاه، متنی او یعسو، (۳۸) - (۴۲) د بنوئی پله: سمعی،
 شلمیاه، ناتن، عداياہ، مکندی، ساسی، شاری، عزراېل،
 شلمیاه، سمرياه، سلوم، امریاه او یوسف، (۴۳) د نبو پله:
 یعی ایل، متنیاه، زاباد، زینا، یدی، یوایل او بنایاه. (۴۴) دې هر
 یو سپری د غېرو قومونو بشې لرلې او د څه سپرو د دې بشو
 نه بچی هم پیدا شوی و.